

Písčité hlína a hlinitý písek, tř. F3MS a S4 SM

Představují součást povodňových náplavů. Jsou zastoupeny zejména ve svrchních partiích souvrství kvartérních sedimentů, na rozhraní s navážkami a dále tvoří hloubkový interval 1,85 - 2,10 m vrtu V1. Mocnost jednotlivých interpretovaných poloh se pohybuje v rozmezí od 0,25 do 0,30 m. Oba druhy zemin do sebe vzájemně přecházejí. Jsou vymezeny na základě petrografického popisu vrstev. Hlinité písky jsou hodnoceny jako středně ulehlé, s relativní hutností při spodní hranici normového rozpětí pro zeminy středně ulehlé ($I_D = 0,33 - 0,67$). Písčité hlíny jsou vlhčí a vykazují tuhou konzistenci ($I_c = 0,50 - 1,00$), jedná se o zeminy pomalu konsolidující. Společně mají zvýšený obsah organických látek v podobě hojných kořínků vegetace. Pro násyp jsou podmíněně vhodné - využitelné jen při vlhkosti blízké optimální. V aktuální pozici jsou mírně převlhčené.

Písek s příměsí jemnozrnné zeminy, tř. S3 S-F

Je vymezen v kopaných sondách KS 1 a KS 2 ve vrstvách v neúplné mocnosti od 0,55 m do 0,65 m. Složení předmětné zeminy dokumentuje odebraný laboratorní vzorek č. 217. Podle zrnitostního rozboru je prostý jílu, obsahuje 7 % prachovitých částic, 60 % písku a až 33 % šterkové složky, zastoupené valouny křemene a pískovce velikosti do 6 cm. Dle laboratorních zkoušek vykazuje přirozenou vlhkost $w = 10,0 \%$ a má neplastickou výplň. Je hodnocen jako středně ulehlý, s relativní hutností v normovém rozpětí pro zeminy středně ulehlé ($I_D = 0,33 - 0,67$). Náleží k zeminám nenamrzavým a velmi propustným ($k = 1,56 \cdot 10^{-4} \text{ m.s}^{-1}$), s nepatrnou výškou kapilární vztlakovosti H_s . Pro násyp je velmi vhodný.

Šterk s příměsí jemnozrnné zeminy, tř. G3 G-F

Jedná se o druhý nejrozšířenější fluvialní nesoudržný sediment budoucího staveniště. Je zastoupen spíše ve spodních partiích souvrství kvartérních sedimentů. Ve vrtu V1 je dokumentován nad i pod ustálenou hladinou podzemní vody. Mocnost obou vymezených poloh činí 0,75 m a 0,60 m. Ve svrchní poloze je přítomna kamenitá složka (Cb), ve formě větších valounů velikosti do 8 cm. Spodní vrstva je při hranici se slínovcem více písčité a pravděpodobně tvoří hlubší podloží domu. Složení předmětné zeminy dokumentuje odebraný laboratorní vzorek č. 215. Podle zrnitostního rozboru obsahuje 0 % jílu, 13 % prachovitých částic, 41 % písku a 46 % šterkové složky, zastoupené valouny křemene a pískovce velikosti do 6 cm. Zemina dle laboratorních zkoušek vykazuje přirozenou vlhkost $w = 9,1 \%$ a má neplastickou výplň. Šterk je hodnocen jako středně ulehlý, s relativní hutností v normovém rozpětí pro zeminy středně ulehlé ($I_D = 0,33 - 0,67$). Náleží k zeminám mírně namrzavým a dobře propustným ($k = 2,20 \cdot 10^{-5} \text{ m.s}^{-1}$), s nepatrnou výškou kapilární vztlakovosti H_s . Pro násyp je velmi vhodný.

Slínovec - eluvium, tř. R6/F8 CH

Představuje strop sedimentárních hornin křídý, ověřený vrtem V1 v hloubkovém intervalu 2,85 - 3,30 m pod kvartérními zeminami. Jedná se o eluvium charakteru jílu s vysokou plasticitou (slínu). Podle zrnitostní křivky vzorku č. 216 obsahuje 28 % jílu, 62 % prachovitých částic a 10 % písku. Zemina dle laboratorních zkoušek vykazuje přirozenou vlhkost $w = 24,6 \%$, mez tekutosti $w_L = 57 \%$, mez plasticity $w_P = 29 \%$ a index plasticity $I_P = 28 \%$. Konzistenci má pevnou ($I_c = 1,17$), od hloubky 3,0 m p.t. až tvrdou. Náleží k zeminám nebezpečně namrzavým a nepropustným, pro násyp je nevhodný.